

vil dog gøre opmærksom paa, at jeg tror, at de 20 Mill. Kr., der her er Tale om, er et alt for stort Beløb, og at vi neppe vil kunne gaa med til et saa stort Beløb.

Det gælder jo for øvrigt her som med Hensyn til Eksportkreditterne, at de Penge, som skal skaffes til Veje, tilsigtes skaffet til Veje ikke paa det indenlandske Laanemarked, men fra Udlandet, og det er klart, som jeg nævnte før, at den Kapital, som skaffes til Veje fra Udlandet til disse Formaal, giver en Lettelse i Kreditforholdene herhjemme, som er heldig. Jeg vil her overfor dem, som muligvis kunde nære nogen Ængstelse for, at en saadan Tilgang af udenlandsk Kapital skulde kunne faa en lidt farlig Indflydelse i Retning af at fremkalde ny Inflation, sige, at det tror jeg ikke, man behøver at nære nogen Ængstelse for, idet jeg ser, at Nationalbanken i sin Aarsberetning, som sikkert samtlige Medlemmer har, fremsætter nogle Bemærkninger, som peger i Retning af, at man ogsaa fra denne Institutions Side tænker sig Muligheden af, at der kan komme Tilgang af Kapital udefra, netop til Lettelse af Kreditforholdene her i Landet. Der staar nederst paa Side 6 følgende, som jeg maaske med Formandens Tilladelse maa oplæse: „Prismæssigt og bankteknisk synes Forholdene saaledes nu at være klare til at gaa endeligt tilbage til den gamle Guldmøntfods Kroneværdi, idet det maa antages, at den Mangel paa Tilpasning adskillige Steder i Samfundet, som bl. a. den meget betydelige Arbejdsløshed bærer Vidne om, ikke indebærer nogen Vanskelighed for Opretholdelse af Pariteten, og at den fornødne Tilpasning i øvrigt vil kunne finde Sted efterhaanden. Hertil vil det ogsaa være en Hjælp, hvis der efter Genindførelsen af Kronens Guldværdi skulde kunne fremkomme et rigeligere Kapitaludbud, dels fra Udlandet, dels gennem et mindre Forbrug“ o. s. v. Jeg ser altsaa, at man fra Nationalbankens Side regner med, at der skulde komme nogen Kapital til fra Udlandet, som skulde bidrage til at give en Lettelse i Kreditforholdene, og det er selvfølgelig noget, der betyder noget for Erhvervslivet. Derfor vil vi for vort Vedkommende ogsaa stille os velvilligt i Forhandlingen, først og fremmest om Eksportkreditten, men ogsaa om dette Punkt i § 3; dog mener vi, at det Beløb, der her er Tale om, er for stort.

Endelig maa jeg have Lov til lige at nævne en Ting til. Det er Lovforslagets § 5, hvor det hedder, at „Ministeren for Indu-

stri, Handel og Søfart kan indenfor et Beløb af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. yde Støtte til Undersøgelse af nye Afsætningsmuligheder for danske Produkter og til Propaganda“ o. s. v. Det stiller vi os selvfølgelig ogsaa særdeles velvilligt til. Det er jo netop en Tanke, som fra vor Side blev indført i Loven vedrørende de 4 Mill. Kr., der findes omtalt i Lovforslagets § 2. Der stillede vi netop Forslag om, at der skulde kunne stilles et Beløb — vi nævnte oven i Købet Tallet overfor den højtærede Statsminister, for indeværende Aar ca. 200 000 Kr. — til Raadighed for dette Formaal. Den højtærede Statsminister ønskede ikke Beløbet fikseret, men henstillede, om vi ikke kunde ordne det saaledes, at han traadte i Forhandling med Tingenes Finansudvalg om de Beløb, han her maatte faa Brug for, og det havde vi heller ikke noget at indvende imod. Naar den højtærede Minister nu ønsker Beløbet fastsat i Loven, kan vi heller ikke have noget imod dette, og at det kan være rimeligt og rigtigt, at der her stilles et Beløb til Raadighed, skal vi for vort Vedkommende ikke sige noget imod.

Til alt det øvrige — og det er jo det væsentlige — vil man ikke finde nogen Velvillie fra vor Side. Derfor skal jeg resumere mine Udtalelser i følgende, hvormed jeg skal slutte mine Bemærkninger: Dersom Regeringen ønsker disse Forslag gennemført i Samling, med andre Ord betragter dem som en Helhed, som man i alt væsentligt skal sige ja eller nej til, da bliver Svaret fra vor Side et blankt Nej. Vi vil ikke tage Medansvaret for Lovforanstaltninger, der efter vor Opfattelse vil forøge Vanskelighederne for Erhvervslivet i Stedet for at afhjælpe dem. Vi vil derimod være med i Arbejdet paa at bringe de offentlige Udgifter i Staten og i Kommunerne ned i Forhold til den forøgede Kroneværdi, og vi er klare over, at dette Arbejde skal omfatte hele Budgettet, samtlige Udgiftslove, som har haft en uforholdsmæssig Stigning i Forhold til Førrigspriserne. Vi vil være medvirkende til, for saa vidt der fra Lovgivningsmagtens Side kan øves nogen Indflydelse herpaa, at søge Produktionsudgifterne indenfor Erhvervslivet sat ned, saa Erhvervene igen kan blive konkurrencedygtige overfor Udlandet, thi kun derved er der Mulighed for at komme tilbage til sunde økonomiske Forhold, og vi ønsker gennem vor Stilling til disse Forslag kun at være medvirkende til, hvad der kan bidrage til, at vi kommer tilbage til sunde økonomiske Forhold.